

Conclusies

- een maatregel tot organisatie van de procesgang in de zin van artikel 64 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht treffen, ertoe strekkende dat de Commissie „alle documenten betreffende de vaststelling” van de bestreden verordening overlegt;
- besluit 2014/49/GBVB van de Raad van 30 januari 2014 tot wijziging van besluit 2011/72/GBVB betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië, en uitvoeringsverordening (EU) nr. 81/2014 van de Raad van 30 januari 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 101/2011 betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Tunesië nietig verklaren;
- de Raad van de Europese Unie veroordelen om aan verzoeker een totaalbedrag van 100 000 EUR te betalen als vergoeding voor zijn schade, uit welke oorzaak ook;
- de Raad van de Europese Unie veroordelen om aan verzoeker een bedrag van 30 000 EUR te betalen voor de kosten van zijn verdediging in het kader van de onderhavige vordering, naast de krachtens artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering uit hoofde van kosten van verdediging invorderbare kosten;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker zeven middelen aan die in wezen gelijk zijn aan of overeenkomen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-301/11, Ben Ali/Raad. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB 2011, C 226, blz. 29.

Beroep ingesteld op 28 maart 2014 — Aluwerk Hettstedt/ECHA

(Zaak T-207/14)

(2014/C 202/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Ahlhaus en J. Schrotz, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

- besluit SME(2013) 4525 van het Europees Agentschap voor chemische stoffen van 21 januari 2014 en factuur nr. 10046841 van 23 januari 2014 nietig verklaren, en
- verweerder verwijzen in alle kosten, met inbegrip van verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Onbevoegdheid van verweerder

- Verweerder was niet bevoegd om het bestreden besluit SME(2013) 4525 vast te stellen. Noch op grond van verordening (EG) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ noch op grond van verordening (EG) nr. 340/2008 ⁽²⁾ mag verweerder een afzonderlijk besluit vaststellen betreffende de vraag of een registrant voldoet aan de mkb-criteria.

2. Schending van verordening nr. 1 van 15 april 1958

— In heel zijn communicatie met verzoekster is verweerder zijn verplichting niet nagekomen om zich tot een persoon die onder de soevereiniteit van een lidstaat valt, in de officiële taal van die staat te richten. Door die schending van het recht heeft verzoekster niet kunnen voldoen aan haar verplichtingen inzake het bewijs dat zij een kleine onderneming is.

3. De bestreden besluiten zijn niet gerechtvaardigd en de aan verzoekster opgelegde vergoeding voor administratieve kosten is niet evenredig

— De bestreden besluiten zijn materieel onjuist. Verzoekster kwam in aanmerking voor een lagere vergoeding overeenkomstig verordening (EG) nr. 340/2008. Verweerders factuur met betrekking tot de vergoeding voor administratieve kosten is niet gerechtvaardigd, omdat die vergoeding aan verzoekster is opgelegd op grond van een onjuiste procedure. Er is geen passende rechtsgrondslag voor de vergoeding voor administratieve kosten en die vergoeding is niet evenredig.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 340/2008 van de Commissie van 16 april 2008 betreffende de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen te betalen vergoedingen krachtens verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

Beroep ingesteld op 28 maart 2014 — Richard Anton/ECHA

(Zaak T-208/14)

(2014/C 202/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Richard Anton KG (Gräfelfing, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Ahlhaus en J. Schrotz, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

— besluit SME(2013) 4524 van het Europees Agentschap voor chemische stoffen van 21 januari 2014 en factuur nr. 10046845 van 23 januari 2014 nietig verklaren, en

— verweerder verwijzen in alle kosten, met inbegrip van verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Onbevoegdheid van verweerder

— Verweerder was niet bevoegd om het bestreden besluit SME(2013) 4524 vast te stellen. Noch op grond van verordening (EG) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ noch op grond van verordening (EG) nr. 340/2008 ⁽²⁾ mag verweerder een afzonderlijk besluit vaststellen betreffende de vraag of een registrant voldoet aan de mkb-criteria.

2. Schending van verordening nr. 1 van 15 april 1958

— In heel zijn communicatie met verzoekster is verweerder zijn verplichting niet nagekomen om zich tot een persoon die onder de soevereiniteit van een lidstaat valt, in de officiële taal van die staat te richten. Door die schending van het recht heeft verzoekster niet kunnen voldoen aan haar verplichtingen inzake het bewijs dat zij een kleine onderneming is.